

012 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Nou, ik hoor van hêel wat kaante dat mîjn stuksies in de smaok valle en dà vingk wát leuk. Ik gaot 'r daerom nog eve mee verder. Ik bin vorige keer gestopt bij de Lêêuwekuil, maor ik bin hêêlemael vergete nog wat te zegge over de huize langs de spoorlijn, lang de Prelweg, zeeje we vroeger. De goeie naam is Parallelweg. Daer hebbe al lang geleeje ok wat huize gestaon; enkele daervan zîjn d'r nog. Daer weunde vroeger nogal wat wurfmense, en ok wel enkele renteniers. D'r sting ok een klaain boerderijgie van Têêuwis van Sintruije, van Sintrôije zeejee we vroeger aaltijd. Verder naer achtere sting de boerderij van Gaart Vink, de Oude Hoeve. Dat was 't leste bouwsel aan de Prelweg. Die liep dan verder langs de spoorbaon naer het station van de spoorwege.

Daer stinge haalverwege ok nog de zôôgenaomde meulentjies, ik gelôôf op twêê plekke. Dat wazze van die draadinge zôas-ie in de supermarte kan zien, wat verklaaind dan. Daer kò-je jezelf deurdraaie en mit 'n houte trap konne de boere naer boven; ze konne dan de spoorrails oversteke en aan d'n aandere kant op dezelfde manier naer beneeje. Die trappe wazze daer gemaakt voor de boere om d'r land aan d'n aandere kaant te bereike. Deur de aanleg van de spoordijk, zôô'n honderd jaer geleeje wazze de waailande as 't waere deursneeje.

'n Endjie voorbîj de Lêêuwekuil had-jie 'n stoepie mit drie huisies beneeje en êên huis aan d'n dîjk. Dat hêt aaltijd het Baonhoekse kaarksie gehiete. En dat was nog duidelijk te zien ok: d'r zat aan d'n achterkaant nog 'n kaarkraom in. Ik bin nooit aan de weet gekomme van welke kaark dat gebouwgie was. Wat kan daer nou vroeger voor volk gegaon hebbe, vraeg je je af. Wie ging d'r nou hêêlemael op Baonhoek kaarke?! Sektes had-jie toe nog niet. 't Kan hôôgstes 'n kaarksie gewist zîjn van de Christelijke gereformeerde. 't Baonhoekse kaarksie hêt gestaon achter wat nou genummerd is mit Baonhoek 387. Ik hoop dat 'r nog lezers van mijn stuksie zîjn die daer wat over kanne vertelle.

Nou, net voorbîj dat stoepie was de sloopwurf van Nederlof, van Nederlovve, zee men vroeger. Daer waarkte veul mense. Die wurf is te klaain geworde en toe hebbe ze een nieuwe wurf gebouwd op de plaets waer nou de wurf van Laansere is. Nederlof hêt nog 'n hêêle tîjd allebaai de wurve gebruikt. Op 't klaaine wurfie wier 't klaaine materiaol gebouwd, op de grôôtere de grôôte schepe, ok wel zêêbôôtjies. Op de nieuwe wurf hebbe aarg veul mense gewaarkt, want in d'n oorlog 1914/18 was de vraeg naer zêêschepe grôôt. D'r wier nogal 's wat getorpedeerd. Het gerucht ging toe wel dat Nederlof schepe op de helling in aanbouw had die nog niet êêns verkocht wazze. Maor toe de oorlog voorbîj was was het mit de wurf gedaen.

Verder naer 't weste had-jie gêên stoepe meer mit een naam. Aan 't end van Sliedrecht gekomme wazzie an de Rosmeule, een groepie huisies op de grens mit Paopendrecht. Maor van een meule die deur 'n paerd, een ros, gedreve wier heb ik nooit gehoord. In elk geval is al van ouds bekend de uitdrukking "Van 't Kaoichie tot de Rosmeule".